

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Desertum à Patre se queritur. 73

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Introductus in Hierusalem cum ramis palmarum, & hymnis.

Iuxta præceptum Apostoli sui, nemini quidquam debeatis.

Æque enim nascentes, ac morientes, lacrymas fundimus.

Qui ad crucem ita festivus venerat,
Non potuit nisi gemens inde recedere,
Æternum paulo post interdicendus à fletu,
Pascere se tam liquida voluptate festinat.
Nihil æquè curans,
Quam ne ulli quidquam deberet,
In utroque Vitæ limine
Impositum à Natura tributum
Pari liberalitate veniens, ac recedens
Persolvit.

ELOGIUM LXXIII.
QUERITUR SE DESERTUM
A PATRE.

Matth. 27. Maro. 15.

*Deus, Deus meus,
quare me dereliquisti?*

*In ea, ex Bernardo,
vota plenitudo divinitatis inhabitat.*

*Circa illum enim
erat plurima turba
Judæorum &
gentilium.
Ut potuit in latrone,
Credidit Eliam vocasse,
cum dixit,
Eloi, Eloi, Lamasa-
babbani.*

*Genius enim illius
severus admodum
fuit, ut patet ex
ejus historia.*

*Erat in iis, quia eos
etiam diligebat: &
ut Deus, qui ubiq;
est totus, etiam
in iis erat.*

Quamdiu tibi Mater adstat,
Quid te quereris derelictum à Patre;
Plena Deo Maria est;
Ea præsentem Deum abesse non potest.
Atqui captasti arte hac miserationem hominum
Qui videreris
Terroris Deum quodammodo malis tuis.
In summa vulgi frequentia
Doluisti te solum,
Cum alioqui socium Crucis
Toto tuo emereres Regno.
Perperam, quæ dicis, intelligunt,
Qui verbis tuis accommodatas
Aures non habent.
Eliam vocasse crederis,
Quem à die miserationis, & veniæ,
Vel si adfuisset, excluderes.
Calamitates tuas
Quilibet tui ultor auxisset,
Et vocato de Cælo igne,
Te vel absumptis læsisset in hostibus,
Quia in iis etiam totus eras.
Vix sperasses vivum Eliam
In diem ultionis servare,

Si hac sub Junipero tua
 Reclinare se potuisset.
 Ubi Deum amisisset Vir Dei,
 Suam utique retinere animam noluisse,
 Ita ad te omnia trahens
 Præter solatia doloris tui,
 Contra opinionem Mortalium,
 Ne fidissima quidem capita
 In fellis partem vocasti.
 Sincerus ut es, causam non taces,
 Cur in lecto plane non tuo
 Sine tecto, & tegmine moriatis.
 Bona tua omnia prodigus dissipasti;
 Cessisti matrem discipulo,
 Spiritum Patri, Regnum Latroni
 Consumptum Patrimonium tuum est,
 Irrita nunc prece rogandus
 Quæ una viæ tuæ salus superest,
 Ad Patrem redis.
 Licet nec in illum, nec cælum peccaris,
 Jam non audes in neutrum
 Attollere oculos,
 Consciis quod uni quidem
 Latrones adoptaris in filios,
 Alteri consecraris in Cives.

Elia Adventus differitur in ultimum diem, quando cum Enoch Antichristo se opponet.

Iuxta illud, Io. 12. omnia traham ad meipsum.

Cum accepisset acetum, dixit, consummatum est. Ut constat ex verbis in Cruce.

Alludit ad illud prodigi, ibo ergo ad Patrem meum, & dicam, peccavi in cælum, & coram te.

Cui averterit Christus à cælo oculos meritorius, inclinans caput.

ELOGIUM LXXIV. INCLINATO CAPITE MORITUR.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

Itatum hominibus JESUM abire ne crederes,
 Aversus à Cælo mori maluit,
 Quam ad homines non conversus.
 Quem Patri commendaverat Spiritum
 Subjectam effusus in Matrem
 Supremos halitus in illam direxit,
 Ut vel exinde Mundus agnosceret
 Ne se quidem sanctè mortuum sine Maria.
 Mortem ad se accedere formi dantem
 Quando ultra voce non poterat,

Prima causa, cur inclinato capite tradidit Spiritum.

Erat enim Maria juxta Crucem. Unde bene rogamus, & hora mortis suscipe.

Ita sermō D. Athanasius inter-

Advo-pretatur.